

[Albrechtsen]

er et klart flertal i banken for, at lånet skal udbetales.

Det er på denne baggrund, jeg spørger udenrigsministeren, om man ikke fra dansk side i en sådan situation, hvor det er ved at gå op i en spids, og hvor det gælder om at tage ethvert muligt initiativ for at sikre, at der sker en fredsproces og ikke en optrapning af konflikterne i området, bør prøve at samle dette flertal om at træffe en beslutning nu.

Udenrigsministerens svar skuffede mig, fordi det kun kunne fortolkes sådan, at man ville underkaste sig USAs pression, der går ud på, at man siger, man ikke vil give yderligere midler til banken. Den slags pression mener jeg ikke man skal bøje sig for.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fru Margrete Aukens bemærkninger viser, at hun ikke har hørt efter, hvad jeg sagde – men det er selvfølgelig også mest bekvemt – for hvis hun havde gjort sig den ulejlighed at høre efter, ville hun have hørt, at der ikke var noget at komme efter her.

Den danske regerings holdning er ganske klar: vi er gået ind for, at långivningen til Nicaragua skal genoptages, og vi er gået ind for, at långivning alene bygger på økonomiske og ikke på politiske hensyn. Det er i fuld overensstemmelse med de erklæringer, EF er kommet med i forbindelse med Costa Ricamødet. Der er ikke noget at komme efter, fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Der er noget, der tyder på, at ministeren lider af forfølgelsesvanvid, for der var ikke i det, jeg spurgte om, noget angreb på vores åbenbart noget nærtagende minister, men udelukkende et ønske om at få at vide, om man foretog sig noget samlet. Jeg kan høre en vis passivitet i det, ministeren siger. Der er ingen tvivl om, at en samlet indsats fra de lande, der var samlet i Costa Rica i september, vil gøre et vist indtryk i USA. Det var på grund af ministerens lidt opgivende holdning: hvad kan lille Danmark gøre over for det store USA? at jeg mindede om dette samarbejde, hvor man samlet kunne stå frem.

Jeg vil sluttelig spørge ministeren, om der er initiativer fra nogen af de andre lande,

eller om Danmark har foretaget sig noget for at få et sådant samlet udspil igennem.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hvis en samlet indsats er mulig, vil Danmark selvsagt deltage i den helt på linje med, hvad vi tidligere har gjort i denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 933

2) Til *udenrigsministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Er regeringens holdning til vetoretten i overensstemmelse med den formulering i den endelige Spaak II-rapport, som den danske statsministers repræsentant har tilsluttet sig?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Information den 31. marts 1985 har den danske repræsentant i Spaak II-udvalget tilsluttet sig en formulering om vetoretten, der bl.a. indeholder følgende:

»Der skal være en generel tilbagevenden til den praksis, der er forudset i traktaterne.«

Det vil sige, at den danske repræsentant, Otto Møller, dermed har tilsluttet sig, at der skal søges tilbage til tilstanden før Luxembourgforliget, det vil sige tilbage til selve traktaternes formuleringer om afstemningsprocedurer, og det vil sige tilbage til en situation, hvor vetoretten kun gælder i de tilfælde, hvor der udtrykkelig i traktaterne kræves enstemmighed.

Imidlertid er det en klar forudsætning for det danske EF-medlemskab, at Danmark bevarer sin fulde adgang til at nedlægge veto i de situationer, hvor Danmark selv finder det nødvendigt.

Albrechtsen (VS):

Baggrunden for dette og det følgende spørgsmål er, at udenrigsministeren i torsdags i folketingsdebatten ikke ville besvare disse spørgsmål, på trods af at det er helt afgørende spørgsmål, som bør og skal besvares offentligt inden det kommende topmøde den 29.–30. marts, og inden markedsudvalget eventuelt i morgen afgiver et mandat eller fornyr mandatet.